

[Kaj Hansen.]

noget. For et halvt år siden blev disse love fremsat første gang, og nu er det anden gang. Vi mener ikke, at vi kan tage medansvar for udskydelse af problemerne.

Arnfast (CD):

Vi vil også henholde os til, hvad vi sagde under førstebehandlingen, og vi vil se på lovforslaget i udvalg.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Nathalie Lind):

Ønskes der udvalgsbehandling? (Ophold). Da det ikke er tilfældet, går lovforslaget direkte til anden behandling.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om udskrivning af skat til amtskommunen [af Ove Jensen m. fl.].

(Lovforslag nr. 115. Fremsat 7/3 75).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Som det nævnes i bemærkningerne til fremskridtspartiets forslag om nedsættelse af den amtskommunale grundskyldpromille fra 20 til 15, behandlede vi også sidste forår et tilsvarende forslag, som var fremsat af den forrige regering.

Jeg gav dengang som ordfører for socialdemokratiet udtryk for, at vi ikke kunne medvirke til lovforslaget. Dette standpunkt har jeg også nu som indenrigsminister, så jeg kunne for så vidt nøjes med at henvise til mine bemærkninger ved førstebehandlingen af venstre regeringens forslag den 11. januar 1974.

Men for at resumere: jeg anførte dengang for det første, at det ville være urimeligt, om folketinget, efter at budgetter og udskrivningsprocenter er vedtaget, greb ind i amtskommunernes ret til udskrivning af grundskatter. For det andet gjorde jeg opmærksom på, at hvis der endelig skulle gennemføres skattelettelser inden for den amtskommunale sektor, skulle det være på den direkte skat, indkomstskatten, og ikke

ved nedsættelse af ejendomsskatterne, som især vil komme de større jordbesiddere til gode.

Må jeg i den forbindelse i øvrigt nævne, at netop hr. Glistrup ved førstebehandlingen af venstre regeringens forslag meget præcis fremhævede, at skal man nedsætte grundskatterne, betyder det, at den anden store indtægtskilde i amtskommunerne, nemlig indkomstskatterne, bliver større, end de elers ville være blevet. Hr. Glistrup tilføjede, at fremskridtspartiet ikke var kommet herind i folketinget for at forhøje indkomstskatterne. Nu ser jeg godt nok i forslaget, at fremskridtspartiet siger, at de penge bare skal spares i amtskommunerne. Man må have en eminent evne til at anvise, hvordan det kan klares.

Jeg glæder mig i og for sig til at høre fremskridtspartiets repræsentant. Jeg mener, det er fuldkommen umuligt, men da hr. Glistrup også sidste år nåede at skifte mening under lovforslagets behandling, kan det måske ikke undre, at han nu er med til at stille et forslag, som i givet fald vil medvirke til at forhøje de amtskommunale indkomstskatter. Men uanset hvilke forklaringer eller bortforklaringer hr. Glistrup eller repræsentanten for fremskridtspartiet vil komme med, kan jeg som sagt ikke medvirke til det stillede forslag, men det skulle såmænd ikke undre mig, om vi også i denne sag kom ud for, at fremskridtspartiet slog en kolbøtte.

Karl Nielsen (S):

Socialdemokratiet har ikke megen sympati for dette forslag, som er til behandling i dag. Jeg skal ganske kort begrunde, hvorfor vi ikke kan medvirke til forslaget gennemførelse.

Ifølge forslaget skal amtsgrundskyldpromillen nedsættes fra 20 til 15 med virkning allerede fra 1975-76, altså fra det skatteår, vi er inde i nu. Vi finder det ganske uanstændigt over for amtsrådene, at folketinget nu kommer og vil ændre deres indtægtsgrundlag, efter at amtsrådene for længst har lagt deres budgetter, og på et tidspunkt, hvor skattebilletterne er udsendt til skatteyderne.

Det er vel heller ikke utænkeligt, at amtsrådene allerede har påbegyndt anlægsarbejder eller tegnet kontrakter med firmaer om

[Karl Nielsen.]

anlægsarbejder for året 1975-76 i forvisning om, at der var dækning i deres budgetter.

Vi mener også, at det er at lægge gift for beskæftigelsen, idet vi må regne med, såfremt forslaget bliver gennemført, at amterne simpelt hen vil blive nødsaget til at begrænse deres anlægsarbejde meget kraftigt, fordi amterne jo kommer til at miste et provenu. Såfremt dette forslag blev gennemført, ville de personlige skatter i hvert fald fra 1976-77 og de følgende år stige med mindst 400 mill. kr. pr. år. Det er vel ikke ligefrem den vej, vi skal gå. Vi har den klare opfattelse, at befolkningen ønsker det modsatte, altså en skattelettelse af de personlige skatter.

Sidst et lignende forslag var til behandling her i tinget, var forslaget fremsat af den daværende venstregering. Ved forslagets første behandling, der fandt sted 11. januar 1974, altså for godt et år siden, gik fremskridtspartiet meget stærkt imod forslaget med bl. a. den rigtige begrundelse, at det var de personlige skatter, man skulle lette, og ikke grundskatterne. Vi er derfor noget forundret over, at fremskridtspartiet nu fremsætter det samme forslag, som det tog kraftig afstand fra for et år siden. Vi har svært ved at se alvoren bag forslaget. Men vi vil selvfølgelig deltage i det kommende udvalgsarbejde i forbindelse med forslagets videre behandling.

Maisted (FP):

På fremskridtspartiets vegne skal jeg anbefale lovændringen. Til bedømmelse af rimeligheden af at nedsætte den amtskommunale grundskyld til kun at kunne udskrives med i alt 15 promille bør følgende tages i betragtning:

Skattelettelsen udgør ca. 3½-4 promille af de samlede offentlige udgifter og ca. 4 pct. af amtskommunernes budgetter. Skattelettelsen vil for ca. ¾ vedkommende komme parcelhus-, boligblok- og fabriksarealer til gode. Ca. ¼ kommer landbrugsarealerne til gode.

Jeg må her gøre opmærksom på, at store parcelhusejeres og jordbesidderes andel af de samlede amtsgrundskatter ikke udgør 1 pct., så indenrigsministerens bemærkning herom finder jeg altså noget søgt.

Lovforslaget vil mildne virkningerne for

den nylig gennemførte boliglovgivning, men da der er tale om promillebesparelser, er det i den sammenhæng beskedne lettelser. Landbruget vil få en lettelse, der vil mindske landbrugets krav om kompensation for de nyligt indførte nationale støtteordninger, som EF har accepteret for nogle af vore EF-partnere. Det er de positive sider ved lovforslaget, og jeg vil da godt gøre nogle bemærkninger til de negative, som vi selvfølgelig ikke er blinde for.

Til de negative sider hører en overflytning af de ca. 400 mill. kr. til opkrævning gennem indkomstskatten, såfremt skattetrykket fastholdes. Men det vil næppe være sandsynligt, da et flertal i folketinget går ind for skattelettelse og besparelser på de offentlige budgetter, så vi forventer, at der vil blive kompenseret for denne overflytning. Der er jo også det at bemærke, at skatterne for kommuner og amters vedkommende er proportionale, og at grundskatten også er det.

Vi mener, at dette lovforslag er et beskedent bidrag til at lette omkostningerne for den del af vort erhvervsliv, hvor selv små skattelettelse er værdifulde i dag. Der er tidligere ved behandling af forslaget i forrige samling fra venstres side udtrykt frygt for en kapitalisering af de 400 mill. kr. Jeg mener, at med den fordeling af skattelettelsen, der er tale om, og den dårlige økonomiske situation, vi er i, er mulighederne herfor stærkt begrænset.

Med hensyn til lovforslagets ikrafttrædelsesdato er vi klar over, at der er tekniske vanskeligheder, fordi primærkommunerne har forskellige opkrævningsterminer for ejendomsskatter. Vi er villige til at behandle dette problem i udvalget, således at vi opnår den bedst mulige løsning på dette problem.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det radikale venstre kan ikke støtte forslaget. Vi har jo tidligere behandlet et lignende forslag om nedsættelse af den amtskommunale promille, og jeg skal gentage, hvad den radikale ordfører dengang sagde.

Det er et lovforslag, der kommer de store jordbesiddere til gode, ikke landbruget i al almindelighed. Det vil medføre en stigning i jordpriserne. Jeg ved godt, at man fra anden side bestrider dette, men jeg går ud

[Bernhard Baunsgaard.]

fra, at jordkøbere i al almindelighed er fornuftige mennesker, og et fornuftigt menneske vil for samme slags jord naturligvis give mere for jorden, hvis den ikke er belagt med en afgift. Ophæver vi en afgift, er der plads til, at jorden stiger, og det vil den gøre.

Og om den anden side af sagen: hvis vi nedsætter promillerne, kommer vi til at mangle 400 mill. kr. i amtsskatterne. Jeg kan vist tillade mig at sige, hvad fremskridtspartiet sagde, første gang vi behandlede forslaget. Jeg vil gerne have lov til at citere ganske ordret, hvad hr. Glistrup dengang sagde (Folketingets Forhandlinger 1973-74, 2. samling, sp. 439):

„Vi kan lige så godt se i øjnene, at når dette går ud på, som indenrigsministeren skriver i sine bemærkninger, at man skal nedsætte grundskatterne, så betyder det præcis det, at den anden store indtægtskilde i amtskommunerne, nemlig indkomstskatterne, bliver større, end den ellers ville være blevet.

Fremskridtspartiet er ikke kommet herind i folketinget for at forhøje indkomstskatterne.“

Jeg synes, det var rigtige ord. Jeg kan ikke forstå, de ikke gælder i dag. Jeg kan føje den oplysning til, at et løseligt overslag viser, at afskaffelse af disse 400 mill. kr. i adskillige amter vil medføre, at den amtskommunale indkomstskat stiger med 10 pct.

Karen Thurøe Hansen (KF):

Da mit partis ordfører, hr. Hagen Hagenesen, ikke kan være til stede i salen, skal jeg på det konservative folkepartis vegne fremsætte et par bemærkninger.

Vi kan som tidligere tilslutte os forslaget om ændring af udskrivning af skat til amtskommunen, således at højstegrænsen for grundskyldpromillen bliver 15. Vi har tidligere stillet forslag om yderligere frigørelse af amtskommunerne ved fordeling af skatteudskrivninger og vil forbeholde os ret til at drøfte disse forhold på ny under udvalgsarbejdet, ligesom vi også vil drøfte spørgsmålet om, fra hvilket tidspunkt loven skal have virkning.

Fuglsang (DKP):

Kommunisterne kan ikke støtte forslaget. Vi er ikke helt sikre på, at hverken dets

virkelige formål eller dets resultat vil være, som det ellers står i bemærkningerne, at støtte landbrugere og andre ejere af fast ejendom. Det sikre resultat — og jeg er bange for også formålet — vil være, at en del større ejendomsbesiddere, som i forvejen har været i stand til at vælte deres indkomstskatter over på andre, nu også vil kunne slippe for en hel del af deres ejendomsskatter.

Ritta Ahm (KrF):

Jeg skal gøre det ganske kort for kristeligt folkeparti. Det kan måske lyde meget godt med sådan et forslag, men med 400 mill. kr., der skal skaffes på anden vis, synes jeg, at det er en forkert måde at komme med et sådan forslag på, når man ikke anviser en anden måde at skaffe de 400 mill. kr. på. Jeg kan sige, at vi selvfølgelig vil gå ind i en udvalgsbehandling. At den bliver positiv, kan jeg ikke love, for som sagt, de 400 mill. kr. er jo dog trods alt et ret stort beløb, som skal skaffes frem fra anden side, og det mener jeg ikke der på nuværende tidspunkt er mulighed for.

Aksel Pedersen (V):

Jeg vil starte med at takke fremskridtspartiet, fordi de har fremsat dette forslag. Vi ville selv have fremsat det samme forslag; altså er vor stillingtagen i den sammenhæng til at forstå.

Vi er klar over, at der bliver et provenutab, men det provenutab mener vi kan inddækkes på rimelig måde, idet lønudgifterne for amterne vil blive væsentlig mindre efter det forlig, der nu er indgået.

Med hensyn til selve grundskatterne finder vi, at de vender den tunge ende nedad og er en straf for dem, der forsøger at spare op i fast ejendom. Vi kender jo princippet, at man sparer op i fast ejendom, betaler grundskatter, betaler skat af egen bolig, betaler formueskat, og i mange tilfælde sker det så, at når man forsøger at frigøre formuen, kommer man til at betale kapitalvindingskat af de penge, man har sparet op. Man er på vej til, synes vi, på mange måder at præmiere omgående forbrug.

Vi vil naturligvis se velvilligt på forslaget og se på det i forbindelse med det forslag, der bliver fremsat af centrum-demokraterne i næste uge.

Ordføreren for forslagsstillerne (*Ove Jensen*) (FP):

Forslaget vil betyde en nedsættelse af den amtskommunale grundbeskatning med en fjerdedel eller ca. 400 mill. kr., og forslaget er et led i fremskridtspartiets plan om at nedsætte de samlede offentlige budgetter til et mere tåleligt niveau end det nuværende. Efter den store stigning, der blev registreret i grundværdierne ved den 15. almindelige vurdering, er grundskatterne efterhånden blevet så stor en belastning for ejere af fast ejendom, at det må være rimeligt at sænke grundskyldpromillen fra 20 til 15 som her foreslået.

Hvad angår pensionisterne, er det helt urimeligt, at folk på deres gamle dage ikke kan få råd til at blive boende i deres hus på grund af de høje grundskatter, og den ældre generation vil hellere lide afsavn på andre områder end gældsætte sin bolig for at kunne betale de høje grundskatter. Forslaget vil i øvrigt generelt nedsætte boligudgiften for både ejere og lejere, og det vil også være en slags kompensation for det hårdt betrængte landbrug, hvis situation er blevet yderligere forværret på det sidste efter landbrugsforliget i EF, der tillader yderligere nationale støtteordninger i andre EF-lande, hvorved det danske landbrug ikke mere er ligestillet konkurrencemæssigt.

Vi er klar over, at der er et problem med ikrafttrædelsesdatoen, fordi lovforslagets behandling er blevet forsinket, men vi kan i udvalget se nærmere på, hvordan dette problem rent teknisk kan løses. Det kunne eventuelt klares ved, at den første indbetaling blev betalt efter de nugældende regler; så kunne ved anden og sidste indbetaling beløbet nedsættes med halvdelen, hvilket ville give det samme resultat. Hvis det ikke er teknisk muligt i år, er der selvfølgelig den mulighed at lade loven først få virkning fra 1976-77. Som vi skriver i bemærkningerne, vil provenutabet blive dækket ved, at amtskommunerne nedsætter deres udgiftkrævende aktiviteter med et beløb, der svarer til provenutabet ved nærværende forslags gennemførelse.

I øvrigt sagde indenrigsministeren, at regeringen ikke kunne støtte lovforslaget, for hvis der skulle gennemføres skattelettelser, skulle det være over indkomstskatten. Det er vi fuldstændig enige i, og vi har som

bekendt også stillet forslag om lettelse i den direkte indkomstbeskatning.

Med hensyn til det, at vi bare siger, pengene skal spares, er det jo sådan, at det kun drejer sig om besparelser på 4 pct. af amternes samlede budget, så det skulle ikke være så svært for amterne at finde ud af det.

I anledning af indenrigsministerens bemærkning om, at han tror, vi vil slå en kolbøtte i denne sag, må jeg bedrøve indenrigsministeren med, at her bliver han nok skuffet, for vi slår ikke kolbøtter, sådan som socialdemokratiet har for vane, sidst f. eks. i spørgsmålet om afgiften på de hårde hvidevarer

Jeg vil gerne takke specielt den konservative ordfører og venstres ordfører, som vil gå ind for forslaget, og jeg håber, det kan samle et flertal under den fremtidige udvalgsbehandling.

Indenrigsministeren (*Egon Jensen*):

Må jeg sige i denne forbindelse til hr. Ove Jensen og til hr. Maisted, at bemærkningen om, at fremskridtspartiet slog en kolbøtte, var ment som en kompliment i hvert fald i denne sag.

Hr. Ove Jensen siger, at de ældre bliver tyngt af ejendomsskatterne, men hr. Ove Jensen ved godt, at man kan få tinglyst de ejendomsskatter, der findes på ejendommen, og han ved også godt, at ejendommens værdi stiger mere end den tinglysning, man foretager.

Jeg har ellers forstået på fremskridtspartiet, at de er modstandere af papirrusseri og administration og den slags, men man vil altså alligevel ikke undslå sig for at få sådan et forslag gennemført.

Jeg tror, hr. Ove Jensen og hr. Maisted skyder langt over målet, hvis de tror på, at amtskommunerne kan spare 400 mill. kr. Men måske er det gået helt hen over hovedet både på hr. Maisted og på hr. Ove Jensen, at vi vedtog en finanslov forleden, der bl. a. betyder, at amtskommunerne skal bidrage med ikke så få hundrede millioner kroner, som de skal tage af budgetter, der i forvejen er lagt, men jeg kan forstå, at det er ikke noget, der rører fremskridtspartiets samvittighed i almindelighed.

Men der er ikke tale om nogen besparelse; her måtte der blive tale om en yderligere forhøjelse af indkomstskatten, som man hel-

[Indenrigsministeren.]

ler ikke kan foretage, og hvilke konsekvenser det i øvrigt måtte få, kan jeg ikke vide noget om.

Men jeg takker hr. Bernhard Baunsgaard og fru Ritta Ahm for tilslutning til afvisningen. Jeg tror, man kan sige om dette, at det er at spille for meget krudt på en sag, for så vidt jeg kan skønne, er der ikke noget som helst kød på dette ben, og forslaget bliver i hvert fald ikke gennemført i folketinget, at dømme efter de udtalelser, der her er fremsat.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg har kun et par enkelte bemærkninger. Først til hr. Ove Jensen: i bemærkningerne til forslaget står der, at forslaget er et led i fremskridtspartiets plan for at nedsætte de offentlige budgetter til et mere tåleligt niveau end det nuværende. Jeg føler næsten trang til at gentage: det er et led i partiets plan for at nedsætte de offentlige budgetter til et mere tåleligt niveau end det nuværende. Jeg tror dog, hr. Ove Jensen må give mig ret i, at dette alene drejer sig om at foretage en skatteomlægning, en omlægning fra skat på fast ejendom til indkomstskat, som hr. Glistrup så helt rigtigt bemærkede, da vi sidst havde dette forslag til behandling. Det er jo ikke noget spareforslag, og et skatteforslag kan dog ikke nedsætte de offentlige budgetter. Mon ikke man skulle tænke lidt mere på at udtrykke sig klart og fornuftigt?

Må jeg om virkningerne understrege — jeg havde ventet, at hr. Aksel Pedersen selv ville komme med den oplysning, han kom med i sin tid, men må jeg så ikke gentage den — at for den almindelige gennemsnitslandmand vil gennemførelsen af dette forslag betyde en ekstra skat på 68 kr. Er det det, man vil? Jeg kan kun sige, at forslaget på nuværende tidspunkt, hvor alt har været forsøgt med hensyn til besparelser, forekommer mig inkonsekvent. Det er — jeg tror, det var det, indenrigsministeren mente — spild af tingets tid.

Maisted (FP):

Som jeg gjorde opmærksom på, er det ganske indlysende, at hvis man fastholder et skattetryk, er det selvfølgelig ligegyldigt, hvordan man overflytter det. Men jeg

gjorde også opmærksom på, at i denne situation, hvor erhvervslivet har meget dårlige økonomiske forhold, er det væsentligt, at vi letter deres vilkår, altså at vi tager nogle af deres omkostninger fra dem.

Nu hørte jeg indenrigsministeren sige, at indkomstskatten jo ikke kunne stige, men så er der altså tale om en reel lettelse, hvis vi gennemfører forslaget, så er der tale om en besparelse på 400 mill. kr. Og så er det jo ikke rigtigt, som hr. Bernhard Baunsgaard siger, at der ikke er tale om en besparelse på de offentlige budgetter, for hvis man ikke kan øge indkomstskatten og man laver en besparelse på 400 mill. kr., så må det dog betyde, at vi har nedsat de offentlige udgifter med 400 mill. kr., og i dette tilfælde er det 4 pct. af amternes samlede budgetter.

Lige en enkelt bemærkning om jordbesiddere. Er det ikke udtryk for lidt af et misundelseskompleks, når man kommer ind på det, for man kan jo ikke på den ene side sige: vi overflytter skattetrykket, og så på den anden side sige: vi favoriserer de store jordbesiddere. For så må det dog betyde, at deres indkomster stiger. Og da det er store jordbesiddere, har de formentlig høje indkomster, og så er det da ikke nogen fordel for dem at få sænket grundskyldpromillen og få forøget deres skattepligtige indkomst. Logikken brister noget, hr. indenrigsminister.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det er måske et for stort krav at kræve logik i argumenteringen, men det ville unægtelig lette diskussionen.

Her er et forslag om at nedsætte skatterne med 400 mill. kr., altså letter man skatterne, ikke? Hvorfor ikke foreslå, at de skal afskaffes helt, så folk slap for skatter? Sig mig, der mangler vel ikke det i argumenteringen, at de udgifter, man har, skal betales på et eller andet tidspunkt — betales de ikke i år, så skal de betales til næste år?

(Kort bemærkning).

Maisted (FP):

Der er tale om en reduktion på 3½-4 promille af de samlede offentlige udgifter og på 4 pct. af de samlede budgetter for amts-

[Maisted.]

kommunerne. Det skulle dog være muligt. Der er virksomheder i dette land, der må nedsætte deres udgifter med op til 60 pct., hr. Bernhard Baunsgaard. Det må da være gået op for nogle, at der er også noget, der hedder erhvervslivet.

Aksel Pedersen (V):

Det er til indenrigsministeren. Det var indkomstskatterne, der skulle lattes i stedet for. Jeg er da helt enig i, at det er væsentligt at få lettet indkomstskatterne, men om man bør gøre det netop gennem en jordskat, er måske mere tvivlsomt. Det kunne måske være rimeligere at gøre det gennem forbrugsskatter eller på anden måde, hvor man rammer mere jævnt, og hvor man rammer forbruget.

At indenrigsministeren måske synes, at fremskridtspartiet har skiftet stilling fra sidst, undrer mig ikke, vi synes det samme i venstre, men vi håber, at det så vil holde. Vi er i det mindste parat til at arbejde sammen med fremskridtspartiet om denne sag.

At grundskatterne kan tinglyses på en ejendom, og at det ikke følger ejendomsværdistigningen, er godt nok. Men det er stadig væk sådan, at de, som ønsker at spare op, er det folketærd, der bliver ramt i landet, og det er de blevet gang på gang. Man sigter efter at ramme al opsparing. Er der tale om opsparing i banker og sparekasser, vil pengeforringelsen automatisk ødelægge opsparingen dér. Er der tale om opsparing på jord, forsøger man på alle måder at fratage folk mulighederne for en opsparing dér. Lad det nu være, det er mere en sidebemærkning.

Hr. Bernhard Baunsgaard henviste til mit indlæg under den forrige behandling af forslaget, og det vil jeg da også selv gøre, for det står jeg ved, og det hører sådan set med i forhandlingerne her. Men det er da korrekt, at for den gennemsnitlige indtægt i et godt år betyder det ingenting, og det er nemlig faren ved den slags love, at de betyder noget i det år, hvor det går skidt, for da er de en belastning for det erhverv, som skal køre med dem.

Men i øvrigt har vi i lige så høj grad tænkt på de småsparere, som har siddet og sparet op til eget hus, men som på deres ældre dage konstaterer, at deres hus er ble-

vet for dyrt at bo i, trods det at de har spillet og sparet for at få den fordel, det er at have eget hus. De må så konstatere, at det offentlige har gjort huset så dyrt at bo i, at de hellere skulle have brugt pengene og i stedet for have ligget det offentlige til last.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg skal kun understrege den klare udtalelse fra hr. Aksel Pedersen, at dette vil medføre ekstra skatter for den gennemsnitlige landmand, og at det, man tænker på, er småsparerne. Der er kun til det sidste at svare: småsparerne har vi tænkt på på anden vis, idet vi, som indenrigsministeren oplyste, har givet adgang til, at de kan få skatterne lyst som prioritet. Men det kunne godt være, vi skulle sørge for, at kommunerne benyttede det i alle tilfælde og oplyste disse mennesker om det.

Fuglsang (DKP):

Det er måske nok for ligesom at finde en slags undskyldning for sine medmennesker, at hr. Bernhard Baunsgaard søger at fremstille det, som om dette forslag skyldtes ukendskab til tingene eller letsindighed, eller hvad man nu kan sige. Det tror jeg ikke der er tale om. Der tales her om de store jordbesiddere og deres indtægter. Hvis man vil kaste et blik i skattestatistikken, vil man se, at en række af de største jordbesiddere her i landet har en indkomst på nul. Det, forslaget drejer sig om, er også at befri dem for den byrde at skulle betale ejendomsskatter, så de for fulde sejl kan rulle ind i nul-millionærernes skattefrie rækker.

Ordføreren for forslagsstillerne (Ove Jensen) (FP):

Indenrigsministeren sagde, at pensionisterne bare kunne lade disse skatter tinglyse på deres ejendomme, og det er jo rigtigt, men der er bare det ved det, at det gør de ikke. Ældre folk, der har egen bolig, vil simpelt hen ikke have nogen gæld på den; jeg kender mange eksempler på, at de i stedet for sælger deres hus eller lider afsavn på anden måde, og det kan simpelt hen ikke være rigtigt, at det skal være sådan.

Hr. Bernhard Baunsgaard bemærkede, at der ingen logik er i forslaget, og spurgte, hvorfor vi ikke foreslår skatten helt afskaf-

[Ove Jensen.]

fet. Det er netop, fordi der er logik i forslaget, at vi ikke foreslår skatten helt afskaffet, men foreslår den nedsat fra de nugældende 20 promille til 15, sådan at grundskatterne kommer på nogenlunde samme niveau, som de var før den 15. almindelige vurdering. Der er netop den logik i forslaget, som hr. Bernhard Baunsgaard efterlyser.

Med hensyn til hr. Fuglsangs bemærkning om, at det i særlig grad skulle gavne de store jordbesiddere, er det ikke rigtigt; for 80 pct.s vedkommende vil det gavne parcelhuse og andre industrivirksomheder, og det er kun for 20 pct.s vedkommende, det gavner landbrugsejendomme.

(Kort bemærkning).

Aksel Pedersen (V):

Hr. Ove Jensen har sådan set sagt det meste af det, jeg vil sige til hr. Fuglsang. Men jeg kan endda trække det endnu stærkere op, for af de 20 pct., som falder på landbrugsejendomme, er det, vi kalder store jordbesiddere, kun 3 pct.

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Både hr. Bernhard Baunsgaard og hr. Ove Jensen var inde på spørgsmålet om tinglysning af ejendomsskatterne på de ejendomme, som pensionister og andre har. På den givne foranledning skal jeg gerne ved en eller anden lejlighed indskærpe den ordening over for kommunerne; jeg fik i sin tid gennemført, at der stod, at kommunerne *skulle*; førhen stod der: kommunerne *kan*. Men situationen er nok ikke så meget den, at man ikke vil have gæld på sin ejendom, men snarere den gamle forestilling om, at så bliver der ikke så meget til børnene. Situationen er, som jeg sagde, bare den, at ejendomsværdien stiger mere end den tinglysning, man foretager.

Må jeg så sige til hr. Maisted, som mente at være meget fiks, da han omlagde mine udtalelser om, at indkomstskatten ikke kan stige, at hr. Maisted må vide, at man allerede i september, hvor hr. Maisted var medlem af Vestsjællands amtsråd, fastlagde beskatningsprocenten, som ikke kan ændres. Hr. Maisted må også vide så meget, at man simpelt hen ikke er i stand til at skaffe disse besparelser i amtskommunerne, og jeg fin-

der, det er en direkte uartig indblanding i det kommunale selvstyre, som bør respekteres.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg vil først sige tak til indenrigsministeren for, at vi kan få denne indskærpen; det kunne måske klargøres ved hjælp af et annoncebureau eller et reklamebureau på en lidt bedre måde for disse folk, sådan at de forstod, at det virkelig er en rimelig udvej, at de benytter sig af denne adgang til at få grundskatterne ind som en prioritet.

Må jeg så understrege det, som hr. Aksel Pedersen sagde: de store jordbesiddere, det er dem, der får glæde af dette forslag, og de er så lille en del. Hvorfor i alverden skal vi så gennemføre et forslag, der er til glæde for nogle få store jordbesiddere og medfører, at den almindelige landmand kommer af med mere i skat?

(Kort bemærkning).

Maisted (FP):

Når lettelsen for de store jordbesiddere kun udgør 0,6 pct., kan jeg altså ikke se, at det er et særlig stort problem.

Med hensyn til besparelserne er det da rigtigt, at jeg har siddet i Vestsjællands amtsråd, som indenrigsministeren bemærker, og jeg mener absolut, at vi sagtens kan finde 4 pct.s besparelser. Og hvis man fastholder skattetrykket, bliver der jo ikke tale om 400 mill. kr., men så er det 200 mill. kr. til næste år, rundt regnet. Det vil sige, at det kun er 2 pct.s besparelser, vi næste gang skal finde på amtskommunernes budgetter, og det kan ikke være en urimelig besparelse.

Jeg bliver nødt til at fremhæve, hvordan dansk erhvervsliv har det i dag, hvor en række danske virksomheder må se i øjnene, at de skal nedskære deres driftsomkostninger og deres lønninger og deres ansattes antal med langt større procenter end det, vi taler om, nemlig at spare omkring 3½ promille på de samlede offentlige udgifter. Det er en rimelig ting, vi vil gennemføre. Jeg indrømmer, det er en beskedent lettelse af erhvervslivets omkostninger, men enhver beskedent lettelse bør være velkommen i dette ting.

(Kort bemærkning):

Aksel Pedersen (V):

Det er blot til hr. Bernhard Baunsgaard, som nu vender mit indlæg om og siger, at dette vil ramme en ganske lille procentdel af de danske skatteydere. Jeg sagde udtrykkelig, at vi ikke kan tage hensyn til de 3 pct. af de 20 pct. landbrugere, vi har, og lave en uretfærdig skat for at få et skattebeløb fra dem, hvor vi så samtidig rammer en hel masse mennesker, der har siddet i små kår og forsøgt at spare op. Det er dér, vi vil hen, og det tror jeg også nok forsamlingen forstod, men det kneb nok for hr. Bernhard Baunsgaard.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Nathalie Lind):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Forespørgsel til ministeren for Grønland af Lars Emil Johansen, Poul Dam og Morten Lange.

(Forespørgsel nr. IV. Anmeldt 13/3 75. Fremme af forespørgslen vedtaget 14/3 75).

Ordføreren for forespørgerne (Lars Emil Johansen) (SF):

Da spørgsmålet om meddelelse af koncessioner til udvinding af råstoffer i den grønlandske undergrund har stor og afgørende betydning for det grønlandske samfund, vil jeg lægge stor vægt på, at ministeren for Grønland kommer med en besvarelse på følgende forespørgsel: vil ministeren udskyde afgørelsen om meddelelse af koncessioner, til en grønlandsk hjemmestyreordning er gennemført?

Ministeren for Grønland (Jørgen Peder Hansen):

Den koncessionstildeling, der har givet anledning til SFs forespørgsel, drejer sig om

meddelelse af oliekoncessioner på ganske få procent af kontinentalsokkelområderne omkring Grønland.

Denne koncessionstildeling er afslutningen på et årelangt og grundigt forberedende arbejde, hvori alle stadier er blevet behandlet og tiltrådt af de kompetente politiske instanser i Danmark såvel som i Grønland. Der har ligeledes været fuld offentlighed om de foreliggende retningslinjer og vilkårene for koncessionerne, om ansøgningsproceduren og om de begrænsede havområder, der er tale om.

Jeg tror, det vil være rigtigt at uddybe og dokumentere disse kendsgerninger lidt nærmere, således at denne drøftelse kan foregå på grundlag af det faktiske forløb indtil nu, og således at der ikke lægges proportioner og aspekter ind i sagen, som denne ikke kan bære.

Interessen for mulighederne for olieforekomster i og ved Grønland greb om sig i slutningen af 1960'erne. Det stod hurtigt de ansvarlige myndigheder klart, at der ikke kunne være tale om at meddele koncessioner, før der gennem grundige studier og overvejelser var skabt et forsvarligt beslutningsgrundlag, således at der kunne udformes retningslinjer og vilkår, som fuldt ud var i overensstemmelse med samfundets interesser.

Ministeren for Grønland nedsatte i 1969 et rådgivende koncessionsudvalg, som i de følgende år gennem et omfattende og grundigt arbejde udformede de retningslinjer og de vilkår, som forelå og offentliggjordes i april måned 1974. Uanset at Grønlands landsråd var repræsenteret i det rådgivende koncessionsudvalg, blev der under forløbet af udvalgsarbejdet lagt stor vægt på, at det samlede landsråd undervejs fik forelagt indholdet af de forslag, der efterhånden tegnede sig.

Det første orienteringsmøde fandt sted under landsrådets efterårssamling 1971 og udsendtes i sin helhed over Grønlands radio. Det næste møde med landsrådet fandt sted på forårssamlingen 1973. Der kan henvises til landsrådsforhandlingerne, side 71-88; der er altså tale om et fyldigt referat i landsrådsforhandlingerne. Landsrådet vedtog her en længere udtalelse, der indeholdt en klar tilslutning. Under forhandlingen var man også inde på, om udviklingen kunne force-